tanácsot, hogy a diszpolgári oklevelek díszes kiállítása iránt a kellő lépéseket megtegye, mind pedig arra, hogy azoknak annak idejében leendő ünnepélyes átadása iránt a a képviselő közgyülésnek javaslatot tegyen.

Ehez nekünk csak annyi megjegyzésünk van, hogy Szentgyörgy képviselete ez által csak érettségéről tett tanubizonyságot.

Gratulálunk a képviseletnek eljárásáért.

Ugy halljuk, hogy a diszpolgári oklevelek Budapesten eszközöltetnek, s minthogy azoknak előállítása hosszasabb időt igényel, az ünnepélyes átadás september havában fog megtörténhetni. Erről annak idejében olvasóinkat értesitendjük.

Plojesci, 1877. junius 23.

Tisztelt szerkesztő ur!

Mint már mindenki tudja, Plojesten egy református egyház és iskola létezik, a melyben a Kárpátokon tul élő hazánkfiai nemcsak erkölcsöt, hanem még a magyar nemzet történelmét és nyelvét is tanulják és élvezik, s a mely egyház és iskola nagyon szép jövőnek nézhetne elébe s idegen földön nemzetünknek büszkesége lehetne, ha az édes hazából valami támasza és segitsége volna; de fájdalom, az erdélyi igazgató tanácstól is ugy el van felejtve, hogy ma már egészen magára van hagyatva s még a tanító díját is alig képes fedezni, pedig csekély összeg.

Ezen helyzete az egyháznak annyira juttatta a községet, hogy kénytelenek voltak két szobát az orosz tiszteknek bérbe adni és a bejött 3 Napoleond'orból fizetni a tanitót. Eddig még csak ment ahogy ment, de most már a tanító is mint hadkötelezett, hadi gyakorlatra szólitatott s lelkész régóta nincs; történik egy halálozás: maga a község pap és kántor nélkül kénytelen az elhunytat eltemetni, mert a katholikus pap addig nem temet el senkit, mig a haldokló nem tér a rom. katholikus hitre.

Ezeket megvizsgálva, nagyon helyes és szükséges eljárás volna az igazgatótanácstól, hogy ha segélyezné ezt az egyházat, — miután vannak hagyományok az oláhországi egyházak gyámolitására — mivel hogy a plojesti egyház az egész közül leginkább igényelné az orvoslást. Nehány héttől fogva a 2 szoba bérbeadása folytán annyira vitték a muszkák, hogy templomunkban a cár életeért és diadaláért tartatnak vasárnaponként istenitiszteletet németnyelven.

Ámbár én nem vagyok tagja az egyháznak, de fáj nekem, hogy épen a magyar ilyen elhagyatott és le van nézve egy olyan néptől, a mely még egy századdal hátrább áll mindenféle tekintetben, mint mi.

Kovács Károly,

A hosszu-aszói rablógyilkosság.

Köztiszteletben álló dusgazdag Baruch Klármant Hosszuaszón a rablók meggyilkolták.

Egy negyed 9 órakor (tehát világos nappal) együtt ült a család szokott estelije mellett, a külső ebédlőszobában, egy hosszú asztal mellett.

Szemben az ajtóval a háziur Baruch Klárman, körülötte derék fia Mendel, sógora Löbl és leánya, kik Károly-Fehérvárról jöttek a szülői házhoz látogatóba.

Vigan üldögéltek az asztal mellett, midőn hirtelen az ajtón két oláhruhába öltözött magas, izmos férfi lépett be felvont fegyverrel kezökben s azt egyenesen a háziurra sütötték, ki azonnal összerogyott. Erre a rablók közül egyik a háziur fejét a földön sarkával taposá össze, román nyelven ezt mondta örvendve: „Valahára kezembe került.“

A család más két férfitagja erre a rablókra vetették magukat és sikerült azokat a szobából kierőszakolni, de az ajtóban ismét két condrás rabló megragadá őket s Mendelt, ki kétségbeesve küzdött a rablókkal, egy ütés földre terité, Klárman sógorát pedig Löblt, midőn az egyik rabló fegyverét megragadá álla alatt keresztülvágták egy éles késsel, de szerencsére nem halálosan, erre őt is a földre terité és fejét, szemét és arcát csuful összerutiták ütéseikkel.

Mig a két férfi a rablókkal küzdött, azalatt Baruch Klárman leánya a szomszéd szobába menekült, s bezárta maga után a nehéz vassal boritott ajtót, s a két védő rekeszt is feltéve ijedtségében, minthogy az ablakon nem menekülhetett, az ágy alá rejtőzött. A házi asszony csak azáltal menekülhetett meg, hogy rablók betörésekor nem volt a szobában, s meghallva a gyilkosságot, ideje volt elrejtőzni.

Alig tette be azonban az ifju nő az ajtót, hangos káromlások és erős fejszeütések rengettették meg a sarkában, s alig negyed óra alatt az erős ajtó forgácsokban hevert.

A betört négy rabló e szavakkal rontott a szobába: „Azt gondoltátok, hogy Deanu meghalt, nem halt meg, él, és eljött hogy kipusztitsa a zsidókat és magyarokat.“

Ezzel keresni kezdették a leányt és a háziaszszonyt a szobában, ezt mondva: „hol vagytok zsidónék? gyere elé vén zsidóné!“

Klármann leányát az ágy alatt is keresték a rablók gyertyával, de azt, mivel erősen a falhoz volt szorulva, nem látták.

Erre két rabló kiment, a külső szobából összekeresve a becsesebb dolgokat, feltörve az asztalokat és faszekrényeket, melyekből ruhaneműeket, kabátot, kalapokat, és egy kézi pénztárból 2000 frtot vettek magukhoz.

A bennmaradt két rabló a Wertheimszekrény föltörésésez fogott, fejszékkel iszonyuan döngetve a vastag érc falat.

Az iszonyu erőnek engedett végre a szekrény külfala, s azon mintegy 2—3 cmáternyi lyukat ütöttek már, de a belső fal még sértetlen volt, midőn hirtelen jön kivülről egy rabló e szavakkal: Kapitány ur menekülünk, mert nincs több töltésünk.

Erre felhagyva a rablással, az udvar alsó részén levő sövény keritésen s a mellette folyó patakon át az erdőbe menekültek.

Mig a rablók benn folytatták durva rablásukat, az alatt az utca és udvar egész csatatér volt.

A rablók közül kettő az utcaajtóban, többen az utcán sorban foglaltak helyet, hevesen lődözve azokra, kiket az utcákra lépni láttak, s e szavakkal: ne közeledj, mert halál fia vagy, riasztották a lakosokat, kik megrémülve az iszonyu tüzeléstől, a közeli szőlőkben kerestek menedéket, vagy hagyták oda falujokat.

A kik bátrabbak voltak és a rablók felé igyekeztek jutni, azokat a lövések csakhamar futni kényszeriték.

A lakosság fegyver nélkül lévén nem állhatott ellen a rablóknak, kik revolver és hátultöltő puskáikból egyre szórták az öldöklő golyókat.

A felszedett töltények után itélve a rablók (mintegy 8—12 lehettek) 80—100 lövést tehettek.

A rablók elfutásuk percében egy piszkos, fehér, testhez, álló öltönyt hagytak hátra, mely fekete sujtással volt diszitve (oláhországi viselet) egy csikos zsákot egy fél kenyérrel és egy töltő veszőt hagytak hátra corpus delictik gyanánt, és egy névjegyet, Societe le truppe russie II. comp. Nr. 3 felirással. Ezenkivül nagymennyiségü kilőtt papirtöltényt 16 számmal jegyezve (lioni-gyár jelvényével) szinük különböző volt, kék zöld és barna, de mindannyi a Lefauchex-method szerint készitve.

A szobában revolver töltényeket is találtunk, melyek igen nagy (12 m. m.) kaliberüek voltak, ennek nyomait mutatja a vasajtó melletti falon levő (alig két arasznyi területre lőtt) 4 golyólyuk; valószinüleg a háziur is egy ily golyó áldozata lett, mely a mellcsont felső közepén befuródva, a nyaki gerincoszlopba hatolt és azonnali halált okozott.

A rablók a háziak és szomszédok állitása szerint közép és magas termetü, de mindannyian derék vállas emberek voltak, piszkos, barna arcszinnel, condra ruhába öltözve, széles karimáju kalap és kucsmával, övükben pistolyok és késekkel.

Románul igen szépen beszélnek, de nem erdélyi, hanem romániai kiejtéssel, a köznép állitása szerint polákul is beszéltek, de általánosan a román nyelvet használták.

Általános vélemény szerint a gyilkosság személyes boszuval volt párosulva, mit bizonyit a rablóknak a háziakhoz intézet szavuk, melyeket időztünk; és hogy a bünteényt egy oly egyén vezette, ki a ház titkaival ismeretes volt.

Szomoru példája közbiztonságunk gyenge alkotmányának! („Kelet.“)

Legujabb.

Bukurest, ján. 23. Most Macsin körül irtóharc folyik az átkelő muszka hadak és a török seregek közt. Eredmény ismeretlen.

Konstantinápoly, jun. 22. Az „Agence Havas“ jelenti: Tegnap Widdin és Kalafat közt heves ágyuzás folyt; az oroszok kénytelenek voltak a Tirgosz átellenében fekvő szigetet kiüriteni, melyet a törökök megszállottak. A törökök bombázták a gyurgyevoi kikötőt, az orosz ütegek Szlaboszia mellett sok kárt szenvedtek. Erzerumi sürgönyök szerint a törökök folytatták a támadást. Mukhtár pasa Delibabáig nyomult elő.

Braila, jun. 23. Körülbelől 3000 muszka a mult éjjel Galacnál megkisérlette a Dunáu való átkelést. A legénység, lovak és ágyuknak átszállitása védelőkészülékkel ellátott hajókon történt. A gyalogság török földre érve, a Duna mentén folytaták előrenyomulát sukat a hegyek közt, hol a basibozukokkal folytatott heves ütközés után sikerült nekik Matsahin magaslatait bevenni. Matschin bevétele előrelátható.

Bécs, jun. 23. A „P. C.“ e főhivatalos közleményt hozza: A többszörösen fölmerült mozgósitási hirekkel szemben utalnunk kell a kormány azon nyilatkozatára, mikép ő semmiféle lap közleményeért nem vállal felelőséget, kivéve a hivatalos „Wiener Abendpost“ s a különös jellegü közleményeit a „P. Corr.“-nek. Ami a szóban forgó hireket illeti, határozottan jelenthetjük, hogy a kormány részint a helyzetből folyó kötelességei tekintetéből nem mulaszthatja el a lehető esélyeket idejekorán figyelemre méltatni s a birodalom érdekeit megóvni, és hogy másrészről az esetleges katonai rendszabályokra vonatkozólag ez utolsó óráig semmiféle irányban sem történt intézkedés.

London, jun. 23. A „Reuter“ ügynökség jelenti Konstantinápolyból mai kelettel: A két hercegovinai hadtest hivatalos jelentés szerint egyesült s Montenegro fővárosa felé halad.

Cettinye, jun. 23. Hat napi folytonos csatározás után s 7000 ember árán erőszakolta ki Sulejman pasa a Zeta folyam balpartján, hogy Spuzsival Ali Saib pasával egyesüljön.

Konstantinápoly, jun. 23. A muszka megragadta az alkalmat, hogy Dobrudsában kevés a török haderő s nagy számban kisérlette meg Matsin, Izakcsa és Karatacin mellett, valamint Hirsova táján bárkákon átkelni a Dunán. A törökök eleinte ellentálltak s roppant veszteséget okoztak a muszkáknak, minthogy azonban a törökök kevesen voltak, sikerült a muszkáknak két ponton a Dobrudsába jutni, a hol ütközet lesz.

Konstantinápoly, jun. 23. A szultán Hassan hercegnek egy gyémánttal diszitett diszkardot és két lovat ajándékozott. Hassan holnap megy Várnába. — Sulejman és Ali Saib Cettinye felé haladnak. — Kis-Azsiából jelentik, hogy Mukhtár pasa és a muszkák közt s Erzerum falai alatt csata foly.

A dunai átkelés. Jun. 23. A muszka Macsinnál már átvergődött a Dunán. — Az irtóztató harc, mely most a törökök és muszkák közt folyik, még nem ért véget. 3—6000 muszka még nem oly erő, melyet a törökök a Dunába nem fullaszthatnának.

Az oroszoknak sikerült átkelni a Dunán. — Különböző a hirek; vannak táviratok, melyek azt jelentik, hogy már 50,000 muszka kelt át, vannak aztán táviratok, melyek az 50,000-et csak tőkének tekintik és nem adnak többet 6%-nál. Ez annyit jelent, hogy összesen 3000 muszka rabol jelenleg a török birodalomban.

De mindenesetre kellemetlen hatást gyakorolt minden magyarra azon hir, hogy az oroszok átkeltek a Dunán, az oroszok török földön vannak.

Igaz, átkeltek a muszkák, de hol vannak? — a Dobrudsában; a Dobrudzsában pedig az a lecke vár a muszkára, mint a minőt ő adott 1814-ben első Napoleonnak Muszkaországban.

A Dobrudzsa egy kietlen, nyomorult fészek, hol a szegénység a legnagyobb mértékben uralkodik. Itt saját zsirjában meg kell fulni a jogbitorló csordának.

Törökország tudja, hogy mit csinál, Törökország szánt szándékkal vonta el seregét a Dobrudsából, — csak azért, hogy csalhassa a muszkát oly hálóba, hol méltó büntetését fogja venni. — A muszka vérszemet kapott, hadseregének jelentékeny részét küldi a Dobrudzsába, és ezért biztosan veszve lesz. V. L.

VEGYES.

— **A tegnapi** megyei rendes gyülésen foglalta el elnöki székét megyénk ujan kinevezett főispánja s tette le a főispáni esküt. Székét uj főispánunk egy gyönyörü beszéddel foglalta el, mely többszörösen megéljeneztetett. A közbizalom teljesen öszpontosulva van uj főispánunk személyében s biztosan állithatjuk, hogy e kinevezést megyénk lakósai a legnagyobb örömmel fogadták. Főispán ur gyülésben megjelenésekor lelkes éljenzéssel fogadtatott — az eskületétele után — a gyülés feloszlatásakor többszörösen és lelkesen megéljeneztetett. Jövő számunkban kimeritő tudósitást hozunk a főispáni székfoglalási actusról.

— **Főispán** ő méltóságánál ma tisztelgett a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék, a k.-orbai és sepsi egyházkerület előljárósága — a különböző tanitói testületek, községek.

— **Gyurgyevoból** irják, hogy a napokban 27 orosz tiszt átszökött a törökökhöz,

— **A brassóban** megjelenő „Gazetta Transylv.“ oláh lap arcátlankodása annyira megy, hogy egyik közelebbi számában azt irja, hogy a székelyek várják a vandal medvét (a muszkát), mint szabaditót. — Az oláh pópák persze örömrepesve olvassák a Gazetta ilyes légből kapott hireit. — A „Gazetta Transylv.“-nek tanácsoljuk: ha izgatni akar, izgasson a maga módja szerint, de ne terjesszsen a hazafias székelységről oly hirt, melyet minden magyar, sőt oláh is csak nevetve olvashat!

** **Hymen.** Benkő Lajos ur, k.-vásárhelyi kereskedő, fia városunk köztiszteletében és becsülésében álló kir. törv. főjegyző Benkő Pál urnak, f. hó 21-én tartá eljegyzését a bájos, müvelt és mindenki által annyira kedvelt aradi születésü Horváth Lujza kisasszonynyal. Aldást és békét kivánunk az égtől e kedves frigyesülendőkre! — Caccus.

— **Felhivás.** Alattirt megbizásom folytán tisztelettel hivom fel mindazon egyéneket, kiknél netalán a megelőző évekből a kézdi-vásárhelyi olvasó egyletnek még ma is künu lévő könyvei lennének, sziveskedjenek azokat egyleti könyvtárnok Balló László urhoz a lehető rövid idő alatt vissza — átadni, annál inkább, mivel ellenkező esetben kénytelen lenne egyletünk ugy a künu lévő könyveket, valamint az ezeket visszasza nem szolgáltató egyéneket név szerint hirlapilag felszólitani. — Kézdi-Vásárhelytt, 1877. junius 21-én. Ügyv. Csernátoni Csiki József, egyleti jegyző.

— **Hatschek Miksa,** budapesti optikus, — városunkba érkezett s pár napig itt marad. A jónevü optikus a „Mikó-tanoda“ bolthelyiségében állitotta szemüveg- s egyéb, szakmájába tartozó készitményeit ki. — A városi és vidéki közönség figyelmét felhivjuk Hatschek M. ur jó és olcsó készitményeire.

— **„A házasságtörés drámái“** legujabb társadalmi regény 25 füzetéből megjelent s szerkesztőségünknek megküldetett 10 füzet. Az emberi szenvedélyeket oly megragadó módon ecsetelő érdekes müvet ajánljuk ujolag olvasóink figyelmébe. Megrendelők a 10. füzethez „Margit a majorságot éteti“, az utolsó füzethez „Alice a mezőről jő“ olajnyomatu képeket vászonra, igen diszes, széles aranykeretben kapják egyenként 2 frt 50 kr utánfizetés mellett. A jutalomképeket kiadó bizományosa a napokban hordozta városunkban.